

عنوان مقاله:

گناه منافقی با عصمت انبیاء در داستان حضرت یونس از دیدگاه فریقین

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندها:

سمیرا امینی - دانشجوی ارشد، تفسیر و علوم قرآن، دانشگاه معارف قرآن و عترت، اصفهان

محسن خوش فر - استاد یارگروه حدیث جامعه المصطفی (ص) العالیه، قم

خلاصه مقاله:

از جمله آیات مورد اخلاق تلاف بین مفسران، آیه شریفه / 87 (انبیاء) می باشد، و نظرات گوناگونی را در مفهوم آن بیان کرده اند. از جمله مسائلی که مطرح می کنند آن است که حضورت یونس(ع) قوی خود را ترک گفت و از دستور خداوندان نافرمانی نمود و در نهایت مورد مؤاخذه حق تعالی قرار گرفت، اعتراض بظل خود را کرد، آیه گناه و عصیان مرتكب شده اسنات و خطأ و اشنایت تباہ تن افی به مقام شامخ و عصیت انبیاء نمی باشد؟ این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی به ارزیابی و تحلیل تعادی ازاقوال و نظرات مفسران پرداخته است و از آن روی که عصمت انبیاء ازمسائل مورد توجه مفسران است، ضرورت تبیین صحت حیج از معنای آیه لازم می آید. نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد که پیامبران مصنون از هرگونه خطأ و گناه و صاحب عصیت می باشند. اما عملی که از یونس (ع) سرزد، ومورد نکوهش قرار گرفته است، درجه تأثیر بآزمون ایشان بوده است و ترک اولی انجام داده اند و علامه طباطبائی نیز آیه را در مقام تمثیل دانسنه اند. لذا براساس آیات و روایات بدهیت آمده، پیامبران مرتكب گناه و ذنب نمی شوند.

کلمات کلیدی:

حضرت یونس، انبیاء، عصمت، تمثیل، گناه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1128210>

